

‘De leefbaarheid gaat achteruit’

De gebruikers van de Apollohal in Melick houden hun adem in nu het gemeenschapshuis mogelijk sluit. Het is de enige plek in het dorp waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, zeggen ze. „Naar een ander dorp ga ik niet, daar zijn alleen maar vreemden.”

door Judith Janssen

„Loop, loop, shuffle. Loop, loop, shuffle.” Dansleraar Henk Holleman (70) doet de pasjes even voor. Op zijn helblauwe gympies glijdt hij over het zeil in de zaal. Uit de speaker van zijn draagbare radio klinkt het countrynummer *Bandidos*. „Even opletten dames en heren. Dit is een snelle dans.” De linedancers uit Melick blijken goeiefdend. De pasjes, draaien en huppeltjes gaan redelijk synchroon. Een dame komt even op adem tegen de verwarming. Een uurtje linedancen gaat haar niet in de koude kleren zitten. De Apollohal in Melick herbergt wekelijks drie linedancegroepen. Mannen en vrouwen van middelbare leeftijd komen hier bijeen om te bewegen en te kletsen onder leiding van Holleman. De oud-bakker schoolde zich een aantal jaar gele-

den om tot sportdocent en wordt door de Vereniging van Ouderen in het dorp ingehuurd. „Sommige dansen zijn lastig in te studeren. Er zijn mensen die het na een jaar nog steeds niet onder de knie hebben. Geeft niet. Het gaat om het dansen en om het bij elkaar zijn.” Holleman slaat de spijker op zijn kop. De Melickse linedancers houden van dansen, maar nog meer van gezelligheid. „Ik kom hier al lang. Het is lekker om te bewegen, en ook goed voor het hoofd. Ik moet me echt concentreren om de dans in te studeren”, zegt Truus Willems (69). Samen met haar twee zussen komt ze al meer dan tien jaar hier. „Het is leuk. Je komt anderen tegen. Bovendien is het de enige plek in het dorp waar we kunnen dansen. Er is nog wel een ander zaaltje, van de harmonie, maar daar is de vloer niet glad genoeg.” Niet dat Willems zich verveelt. Zij heeft een drukbezet leven. Maar er komen veel - voornamelijk

Ons trefpunt

- vrouwen die dat niet hebben en die dit dansuurtje aangrijpen om met anderen in contact te blijven. De gebruikers van het gemeenschapshuis Apollohal, waarin ook het zwembad is gevestigd, houden hun adem in nu de gemeente de hal wil sluiten. „De raad gaat nog onderzoek doen naar de mogelijkheden, maar de situatie is nijpend”, zegt de voorzitter van de Vereniging van Ouderen, Frans Claessen. „De mensen hebben het gevoel dat de leefbaarheid achteruit kachelt sinds de herindelings Voorzieningen vallen weg. En als ook deze hal verdwijnt, is er in het dorp geen plek meer voor verenigingen.” De

harmonie heeft wel een eigen zaal in beheer, maar daar is geen plek meer. „Dit is de plek voor de verenigingen, de plek om elkaar te ontmoeten. Het is de taak van de gemeente om randvoorwaarden te scheppen voor de leefbaarheid. Daar hoort het behoud van accommodaties bij.” In de donkerbruine kantine drinken de linedancedames en -heren koffie na afloop. Dat doen ze altijd. „We praten even bij over van alles. Een van ons heeft een tupperwareparty geregeld. Daar gaan we dan samen heen”, zegt Tillie Roebels. „We sturen kaarten als iemand ziek is”, zegt Truus Smeets. Anita Goossen neemt een slok koffie voordat ze antwoord geeft op de vraag of het erg is als de hal dichtgaat. „We willen per se een eigen plek in het dorp. Dat is makkelijk, ook voor de kinderen. Ik ga echt *never* nooit buiten het dorp. Daar zijn allemaal vreemde mensen. Nee, dan stop ik ermee.”

De Apollohal in Melick heeft een zwembad, een sporthal, twee zalen en een café.